

3 ปัจจัย ให้ได้งานเมื่อเรียนจบ

■ นำเสนอเมื่อ 18 ส.ค. 2551

การจะรับคนๆหนึ่งเข้าทำงาน การให้ความสำคัญแค่ใบสมัครงานยังไม่พอ

ช่วงเดือนสองเดือนที่ผ่านมา เราคงจะรู้สึกว่ารถมันติดมากผิดปกติ สาเหตุหนึ่งก็มาจากเรามีบัณฑิตจบใหม่เข้ารับปริญญาบัตรกันแทบทุกสถาบันต่อเนื่องหลายวันเป็นเรื่องน่ายินดีที่ประเทศไทยจะได้คนรุ่นใหม่มาเป็นกำลังช่วยพัฒนาบ้านเมืองเพิ่มขึ้นซึ่งในความยินดีนี้คุณรู้ใหม่ว่าปีหนึ่งๆ มีเด็กจบออกมามากกว่าสองแสนคนแต่จะมีคนที่ได้งานทำทันทีประมาณห้าหมื่นคนนั่นเท่ากับทุกสี่คนจะมีคนต้องรอรงานถึงสามคนถ้าเราเป็นเด็กจบใหม่เราอยากให้ตัวเองเป็นหนึ่งในสามคนที่ได้งานหรืออยู่ในสามคนที่ไม่ได้งานทันทีที่จบฉบับนี้เราขอเสนอ 3 ปัจจัยที่มีส่วนทำให้เราได้งานมากขึ้นพูดอีกแบบคือถ้าใครมี 3 ปัจจัยนี้แล้วก็จะช่วยให้เป็นแต้มต่อขอได้เปรียบในการหางานนั่นเองมาดูกันว่ามีอะไรบ้าง

Internship

นักศึกษาทุกคนต้องผ่านวิชาการฝึกงานมาแล้วทั้งนั้น แล้วถามว่ามันจะสร้างความได้เปรียบได้ยังไงในเมื่อทุกคนก็เคยฝึกงาน ขอบอกว่าต่างมากเลยละ เพราะอะไร ก็เพราะว่าการฝึกงานก็เหมือนการที่เราได้มีโอกาสแสดงฝีมือให้รุ่นพี่มืออาชีพเขาได้เห็นกับตาตัวเอง ใครทำงานได้ดีแค่ไหน ใครเก่ง ใครขยัน ใครอดทน ใครสูงส่ง ใครเป็นยังไงบ้าง เขาดูออกได้ไม่ยาก ซึ่งจะทำให้เขาเล็งเห็นถึงความสามารถในตัวเราถ้าเราทำให้เขาประทับใจได้ในขณะที่ฝึกงาน เมื่อใดที่เราเรียนจบก็เหมือนคนเคยรู้จักกันมาก่อน เคยเห็นฝีมือลุยมือกันมาบ้างแล้ว สิ่งนี้ก็จะกลายเป็นแต้มต่อให้เขาเลือกเราเข้าทำงานจริงได้ ถ้าเด็กคนไหนรู้จักใช้การฝึกงานเป็นเวทีโชว์ฝีมืออย่างเต็มที่ เมื่อฝึกงานเสร็จ คุณอาจจะได้ยิน คำพูดทำนองว่า “น้องเรียนจบเมื่อไหร่ก็กลับมาหาพี่อีกทีนะ” และนี่ก็คือแต้มต่อที่คุณมีมากกว่าเด็กคนอื่นแล้วนั่นเอง

Network

เราเรียกมันว่า สายสัมพันธ์ สิ่งนี้ก็สำคัญมันเกิดขึ้นได้จากการสร้างและสะสม ซึ่งมีอยู่สองวิธีคือ คุณสร้างขึ้นมาจากตัวเอง เช่น การขอเขาไปฝึกงานอย่างที่บอกไปขอแรก คุณก็จะได้พาตัวเองไปเจอกับพี่ๆ ในบริษัทนั้นๆ ซึ่งถือเป็นประตูบานแรกสุดที่จะทำให้คุณได้รู้จักคนมากขึ้น วิธีที่สองก็คือเมื่อคุณเข้าไปฝึกงานหรือทำงานที่ไหนสักแห่ง คุณก็ต้องพบเจอกับคนนอกบริษัทที่อยู่ในสายธุรกิจในวงการเดียวกันด้วยแน่นอน อาจจะมาจากการที่พี่เขาให้คุณช่วยติดต่อประสานงานกับคนนอกบริษัทหรือการที่คนภายนอกเข้ามาติดต่อทำงานร่วมกับบริษัทที่คุณฝึกงานอยู่ ถ้าคุณฉลาดพอที่จะทำความรู้จักเก็บเกี่ยวและสะสมคนรู้จักไปเรื่อยๆ คุณก็จะมีพี่ๆ ที่สามารถพูดคุยปรึกษาเรื่องการทำงานได้มากขึ้น ยิ่งคุณรู้จักคนมากเท่าไร โอกาสในการมีงานทำก็มากขึ้นเท่านั้น ถ้าคนในบริษัทที่เราไปฝึกงานเขาไม่ถูกใจเรา ก็อาจจะมีคนอื่นนอกบริษัทที่เขาสนใจในตัวคุณก็ได้ การรู้จักคนมากๆ ยิ่งไงก็ได้เปรียบ ลองคิดดูว่ามีคนรู้จัก 10 คนกับมี 100 คน ลู่ทางไหนจะมากกว่ากัน

Passion

อยากจะบอกว่าเรื่องนี้สำคัญที่สุดก็ว่าได้ เพราะถ้าคุณมีแรงปรารถนาในสิ่งที่คุณทำมากๆ รัศมีความสุขใจใฝ่รู้นั้นจะแผ่ขยายออกไปรอบๆ ตัวคุณจนคนอื่นเขารับรู้ได้เอง เวลาคุณไปทำงาน พี่ๆ เขาก็จะรู้สึกว่าคุณคนนี้มีความกระตือรือร้น เวลาสัมภาษณ์งานพี่เขาก็มองเห็นแววตาที่เปี่ยมประกายบ่งบอกให้เห็นความอยากทำงานด้วยความจริงใจ ใครมีความปรารถนาแรงกลามาก ก็จะได้เปรียบเด็กคนอื่นที่ไม่รู้อะไรจะไปฝึกงานก็ทำไปงั้นๆ ไม่สนใจไม่ชวนขวยขามาทำ แคขอผ่านวิชานี้เท่านั้น
เวลาสัมภาษณ์งานก็ไม่มีอะไรแสดงให้เห็นว่าเขาเห็นว่าคุณมีความทะยานอยากได้งานนี้จริงๆ พี่เขาก็ไปเลือกคนอื่นดีกว่า สุดท้ายขนาดตัวเราเองยังไม่มีความสุขใจ แล้วใครจะมาสนใจในตัวเราได้ละ

ทั้ง 3 ปัจจัยนี้ ถ้าเด็กคนไหนเริ่มตั้งแต่ตอนเรียนตอนฝึกงานทำงานอย่างเต็มที่ แสดงฝีมือให้เป็นที่ประทับใจของพี่ๆ ในวงการ จนเรียนจบสมัครงานและได้สัมภาษณ์งานจริง การได้งานก็ไม่น่าจะเป็นเรื่องยากของชีวิต เพราะชีวิตมีอะไรยากๆ รอเราอยู่ในการทำงานจริงอีกเยอะ

ขอให้้องบัณฑิตจบใหม่ทุกคนโชคดี...

ที่มา : [274 city magazine](#)